

Charles E. Black

("Black the Hatter")

Nyní vlastní a řídí kloboučnický obchod,

známý jako

Pease - Black COMPANY

1417 FARNAM ULICE

Klobouky a výpravné zboží pro muže!

Peoples

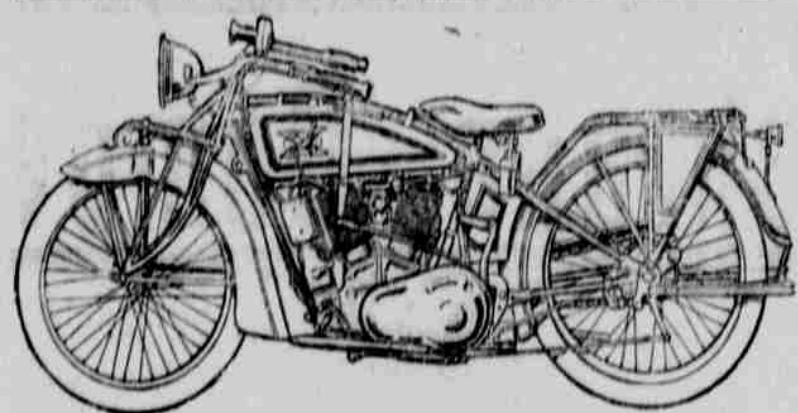
Ice & Cold Storage Company

1224 Chicago ulice

OMAHA, NEBRASKA

dodává

čistý led z destilované vody

Excelsior-Henderson

"NEJLEPŠÍ MOTORCYKL ZBUDOVANÝ"

Excelsior a Henderson motorcykle jsou vůdci druhých, neboť jsou lépe zbudovány a dají lepší služby. Oba jsou zbudovány ve světové největší továrně motorcyklů, Excelsior továrny. Pro úsporu, sílu, trvalost a snadnost v řízení, daleko předčí všechny druhé motorové potahy.

Chcete-li skutečnou zábavu a pohodlí, použijte

EXCELSIOR NEB HENDERSON MOTORCYKL

Světové největší překony na cestách neb závodních dostihů, splnění vysokých vrchů závodů jsou držány

EXCELSIOR A HENDERSON MOTORCYKLY

BICYKLE

Excelsior bicykl učiní velmi ocenitelný graduační neb prázdninový dárek. Chcete-li učiniti hochovi neb dívce radost, zaopatřte jim nejlépe zhotovený bicykl—Excelsior. Naše mírné časové splátky učiní hoča snadno za bicykl zaplatiti z jeho výdělku v čase prázdnin.

Motorcykle a bicykle prodávány u nás na mírné splátky!

Nebraska Motorcycle & Bicycle Co.

TEL. TYLER 2987. 624 S. 16TH ST., OMAHA

Druhé dveře severně od hotelu Castle.

Části a potřeby pro každý bicykl a motorcykl. — Poštovní objednávky správně odeslány.

ha tepny, krev vřela v nich a rozpalovala je. A prudce lámal u sehlé haluze se stromů v lese.

A když se vracel domů a vyhledával po polích cestičky a mezi snůží a nehlávkivě, zastavil se na jednou.

Znokle stěně králo se tu k studené zemi, třesou se po všem tělku. A dívalo se bíbě na starce svýma tupýma zrkavýma očima, pak hlavičku pozvedla a zase jí ochabě položilo na natažené nožky.

Starce se sehnul k zvířeti, mokrě je zabalil do červeného kapotníku a nesl domů. Toho tvora ubohého bylo mu přece líto. Rychle si v duchu představil noc na místě neobydleném, mezi rozkumělými lesy, tmavými a nevyšlovně přísnými a bylo mu, jakoby sám tu byl, kdož tu měl ležeti dlouhý čas bez přístřeší, nejsa schopen dobytí si potravu a ne ten pejsek malý, kterého nesl v náruči — nerozumný, nízký tvor, kterých tolik a tolik hyne bez nejmenšího povšimnutí. Až jej v sedci zabolelo, když si představil takovou opoštělost. Byla ještě horší než ta jeho.

***

A krácel k domovu.

Setnušlo se zatím. Mlha tihla k zemi, jakoby mohutná sponsta nračně chtěly se spustiti, zakrytí a zaohaliti zemi. Přicházel k svému obydlí. Nepovšimnul si, že u jeho dveří ehořil se odraná postavička, v klubku sehnuté tělčko děcka napolo již bezvědomého. Teprve, když ve tmě nohou zakopl o ně, tu jako by se byl ulekl a první myšlenka jeho byla nožem, na ní, která od něho odešla a znovu teď zavřel v něm vztek a již se sehnul, aby odtrhl ji od svého prahu a vyhodil do noci zabalené nejhustší tmou. Ale nebyla to jeho žena. Bylo to pouze oživené, nemyslivé tělčko drobného, asi desetiletého tvora, utýrané tělo opuštěného děcka, které kleslo na prahu cizího domu. A cary visící na něm byly vřelké a polozmrzlé, údy ochablé a bez vlády, hlavička bez myšlenek. Byl to život propadlý záhubě a smrti, bylo to neštěstí a bída volající o soucit a o

pomoc — ale soucit nebyl by již němu a pomoc, kdol vi, jest-li by ještě prospěla. Ale snad přece, kdyby se někdo slyoval a poskytl teplého koutku, možná, že by děcko bylo zachráněno. Ale Mikula byl tvrdý, neviděl lidi a toto dítě bylo také člověkem a proto— pryč s ním!

Tvrdou rukou je odstrčil od svých dveří a ještě odkopl do hlávkivě ulice, zrovna tak, jak slyboval učiniti své ženě, která však nepřicházela. A odenknuv si vešel do jizby a složil dřívi u kamen a rychle zatopil.

Pak něžně, starostlivě ukládal položivého psíka ku hřejelím kamnům. A zvíře se opravdu vzpamatovalo a nasyceco jsou mlékem, podalo vzhlížeti kalnými očima ku svému ochránci. Vždyt znáte je, ty pohledy oddanosti, s jakým vzhlíží ku člověku věrný pes! Znáte ten zvířecí pohled dojmavý. A Mikula se těšil z této psí věrnosti, hledil své zvířátko a v jeho duši jakoby cosi rozkvétalo.

A usnul . . . Snil . . . Matné obrazy a neurčité postavy, dojmy lahodné i odporne míšily se v jedinou směsici a tvořily neurčitou spleteninu jeho snů.

Vystoupily zlaté ozářené věže jakéhosi města a zase je mlha zastřela, zjevily se v mysli starcově dlouhé lány polí, po nichž chodíval, ovhlilé cesty polní, kudy šel večera a daleký černý les. Pole byla nekonečná a neobzírna. Bloufíl po nich, chvěl se zimou, a v náruči držel štěňátko, které sebral večera.

A tu jde kdol proti němu!

Jeho žena! Jde pozvolna, bez uzlu s plátany a kanafasem a dítě vede za ruku. Či je to dítě? Mikula si uvědomil, že jest to dítě, které večera odehnal od svého prahu. Zvedlo ručku hubenou a promodralou, pohrozilo mu a řeklo hrozivým hlasem:

"Žalovala jsem na tebe u Boha!"

Jeho žena přistoupila k němu blízko, blizoučko a pevně se mu do očí zadívala pohledem přísným, studeným a k srdci pronikajícím. Právila:

"Umřela jsem, proto, že's mne vyhnal a neměla jsem domova."

Mikula rukama zamával, tak jakoby cosi dotíravého od sebe odháněl a křikl:

"Jdeš!"

Však ona řekla: "Již mne neodženeš!" a pevně stiskla rukama jeho hrdlo, taká evydechmul.

Chťel se jí vymknouti, ale její páže byly sila sama, vzpíral se, ale bez výsledku.

I vykřikl hlasem hrozným — a vzbudil se. Chvěl se zimou na větším lůžku a zřel kolem sebe stěny svého příbytku.

Již bylo jítro. Vstal. V nohou jeho postele ležel psíček v nej-příjemnějším spaní. Mikula se nemohl vzpamatovat. Cítil nepokojný dojem svého snu.

Jakoby někdo do svědomí mu sáhl a rozhrabal mravenišť jeho vin — ale lítost to nebyla. Postál tak nad lůžkem, sklonil se ku spícímu zvířeti a hladil je s otevskou něžností.

Po chvíli vyšel.

V noci napadlo sněhu, který leskl se teď čerstvou svojí bělostí. Ale před jeho prahem položil sněhem jsou zasypáno leželo zmrzlé děcko, tak jak je byl večera odkopnul od svých dveří.

"Žalovala jsem na tebe u Boha!"

***

Přišli lidé, ale marně křísili zhybnuté dítě. A Mikula, když se vrátil do jizby, cítil náhle, jak je studená, spustlá a holá, cítil prázdnotu osamělého člověka a probuzenou velkou silnou touhu po duši spřízněné.

"Kdyby tak přišla dnes," připadlo mu, ale byla to myšlenka příjemná a toužebná.

Žili by spolu a oslavovali by si dny svého stáří vzájemně! A zase, jakoby v to zavannul proud tmy a studena, slyšel:

"Žalovala jsem na tebe u Boha!"

Někdo zaklepal na dveře.

Jeho žena! — Otevřel.

"Našli jsme ji u lesa zahrabanou ve sněhu. Už byla mrtva. Tuhle soused naložil ji na vůz, a tak vám ji vezeme. Teď si odpočíte od toho uzlu. Nu, potěš vás Pán Bůh, Mikula!"

"S Pánem Bohem!"

Dveře se zavřely.

DORT

Quality Goes Clear Through

TOURING CAR
\$925

Shledáte, že vaše příznivé smýšlení o "Dort" automobilu se posílí s každou milí, kterou s ním urazíte.

Jest to druh automobilu, jenž získává si trvalé přátele ve svých majitelích. On poskytuje spolehlivé, nesnázi proste cestování při velmi nízké ceně.

Je tak jednoduchý a trvanlivý ve své konstrukci, a tak přístupný, že kro-mě zásobování olejem, plynem a vodou vyžaduje zřídka zvláštní bedlivosti pro svou obsluhu.

Geny rozumí se z továrny.

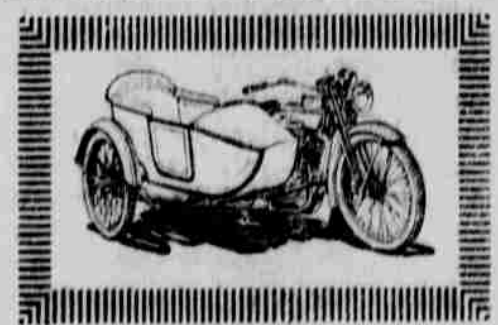
Kostra kol a jedny prebytečné ráfy zvlášť.

Toozer-Gerspacher Motor Co.

prodáváci

2211-13 FARNAM ULICE, OMAHA, NEB.

DORT MOTOR CAR COMPANY
Flint, Mich.

JEZDETE NA

Harley-Davidson

Je to na světě nejoblíbenější motorcykl.

Prodává je

Victor H. Roos

(THE CYCLE MAN)

MOTORCYKLY A BICYKLY

Největší toho druhu závod na středozápadě

Harley-Davidson

2701-03-05 LEAVENWORTH ST.
OMAHA, NEB.

Pošlete si pro seznam opravených motorcyklů za levné ceny.